UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancta Natalia vxore Adriani martyre. Cap[itulum]. xviij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

parentes vigilantes ad vomitum redeunt: ⁊ in
abominādū antiquū ſcelꝰ inuicē coeuntes reci
dūt. Qđ albanꝰ ſentiēs turbatꝰ ex arbore pre-
ceps irruit: ⁊ parētes baculo impatiēs ꝑemit.
Facto mane ad heremitā rediit: qui iaȝ omnia
per ſpiritū ꝓcognita que cōtingerāt reuelauit.
Iuſſu ergo ipius albanꝰ iterato ſeptēnē pere-
grinationē aſſumit: qua perfecta ad heremitaȝ
rediit. Et duȝ ſemꝑ peregrinari decreuiſſet: vi
tam ſuam per heremitā conſcribere fecit. Quā
in pyxide locatam: ad collum ſuum alligauit et
abiit. Sicqȝ relicto regno factus anachorita et
peregrinus apud ciuitatē maguntiā in nemore
a latronibus paganis inuentus dū ſe xpianum
diceret iugulatus eſt: corpus quoqȝ in flumine
iactatum eſt. Quo curſu fluminis ad molendi-
num delato: dum filia militis cuiuſdaȝ leproſa
ſe in flumine balnearet repente a lepra munda
tur. Quod dum admirans deferret in vrbe mul
ti leproſi venientes ⁊ ſe in amnē tingentes mū
dabanꝶ. Et mirātibus cunctis vnde talē aqua
virtutē haberet perquirētes corpus martyris
inuenerunt: ⁊ reperta pyxide: vitaqȝ ipſius ple
cta deo gratias agētes corpus cū honore ad ci
uitatem portantes venerabiliter condiderunt
kalen. decēbris. vbi et ꝗeſcit miraculis clarēs.

¶ De ſancto Eligio epō. Cap. xvii.

ELigius nouionēſis
epō: vt ait Sigibertus claruit an
no ſexto conſtantis: qui ⁊ Cōſtan
tinus. Hic de ciuitate lemouicen̄.
oriūdus patre eutherio: mre ter-
rigia: dū ab annis puerilibus artē aurificū di-
dicisset: oīa que lucrabaꝶ pauperibꝰ erogabat:
et multa miracula operabaꝶ. Inter q̄ cōtracto
cuidam elemoſynā prebens dum ille manū por
rigeret ſanus efficiꝶ. Et dum iam optimus ma
giſter in arte ſua factus eſſet: ⁊ aurū certo ſub
pondere ſibi a rege traditū fuiſſet: vt inde ſibi
ſellā fabricaret: ipe ſibi binas ſellas fabricatas
ope curioſo regi tradidit: quibꝰ ponderatis in
vtraqȝ auri pōdus quod ſibi dederat repperit:
ſicqȝ miraculoſe aurū duplicatū inuenit. ¶ De-
inde factus eſt epō nouioū. Et dū die quadam
hominē ex iuſticia damnatuȝ patibulo: pietate
motus depoſitū ſepeliret: cū manibus contra-
ctando ſuſcitauit. ¶ Multa corpora ſanctoruȝ
repperit deo ſibi reuelāte: ī ciuitate nouionen̄.
corpus ſancti quītini martyris: ⁊ in ſueſſionen̄.
corpora martyꝝ Criſpini ⁊ criſpiniani: ⁊ in bel
uacen̄. corpus ſancti martyris luciani. Defun-
ctus eſt aūt anno vite ſue. lxx. miraculis clarꝰ.
Sed duȝ anno reuoluto corpus eius transferri
deberet incorruptū inuentū eſt: ⁊ barba ſibi re-
nata que die ſepulture ſue ſibi fuerat abraſa.
Quieuit aūt in dño die kalen. decembris.

¶ De ſancta Natalia vxore Adriani
martyre. Cap. xviii.

NAtalia vxor olim ſā
cti Adriani maryris corpore vi
ri ⁊ aliorū martyꝝ cū eo paſſoꝝ
cōſtantinopolim trāſlatis: vt in
coꝝ legeꝶ paſſiōe. vi. idus ſeptē
bris. manū viri ſibi in ſolatiū retinuit: ⁊ nicome
die vbi vir paſſus fuerat remāſit. Quā dū tribu
nus de volūtate maximiani imꝑatoris propter
eius decorē ⁊ diuitias in ꝯiugiū peteret: aſſen-
tire ſimulauit triduana inducia poſtulata. Et
dū deū ꝓ ſui corꝑis caſtitate oraret: admoneꝶ i
ſomnis ab vno ex martyribꝰ viri ꝯſociis: vt cō-
ſtātinopolī fugiat. Que manu adriani ſumpta
nauē cū pluribꝰ xpianis aſcēdit: quā tribunꝰ dū
inſequiꝶ: vēto inſurgēte ꝯtrio: ⁊ pluribꝰ ſubmer
ſis redire cōpelliꝶ. ¶ Media vͦo nocte diabolꝰ
in ſpecie naute cū naui fantaſtica fugientibus
xpianis apparuit: ⁊ ꝙ viā errarēt aſſeruit atqȝ
ad ſiniſtrā pergere docuit. Hoc aūt faciebat vt
eos ꝑderet. Mox dū vela verterēt: adrianꝰ cū
nauicula natalie apparuit: ⁊ demonē illū fuiſſe
reuelauit: eoſqȝ ꝑcedēs cōſtātinopolim ſaluos
mane ꝑduxit. Quo dum introiiſſent: natalia do
mū vbi martyꝝ corpa fuabanꝶ intrauit: manuȝ
viri iuxta corpus poſuit: ⁊ poſt oronem dormi-
tās a ſctō martyre inuitata ad celeſtia ꝑ viſum
euigilās reuelata narrauit: ⁊ valefaciēs oībus
ſpm̄ emiſit. kalen. decēbris. Cuiꝰ corpꝰ a comi-
tibus iuxta alioꝝ corpora ſepultum eſt.

¶ De ſctā Bibiana vͦgine ⁊ martyre. Cap. xix.

BIbiana virgo ſub iu
liano apoſtata paſſa eſt rome. Cu-
ius pr̄ flauianus xpianus fuit: ha
bēs cōiugē ⁊ filias xpianas. Qui
accuſatꝰ apud iulianū imꝑatorem:
ꝙ martyres plurimos ſepeliſſet: ab eodē in exi
lio dānatꝰ in pace ꝗeuit. Poſt cuiꝰ obitū iulianꝰ
matrē bibiane ⁊ filias comꝑhēſas tradidit fau
ſto ꝑſidi: vt eas ad ſacrificādū cōpelleret: a qbꝰ
ille ꝯuerſus ⁊ ab imꝑatore martyrizatꝰ atqȝ ab
eiſdē ſctis ſepultꝰ eſt. Qđ iulianꝰ cōperiēs ma
trē ⁊ filias ꝑqrebat. Sȝ poſt dies modicos Bi
biane mr̄ darfoſa ⁊ germana latētes in xpo ꝗe-
uerūt. Bibiana vͦo a iuliano repta ⁊ tēta: dum
idolis ſacrificare nollet plumbatis diutiſſime
verberaꝶ: ⁊ ſuꝑueniēs triduo ꝓpter nimiā ce-
dē emiſſo: ꝑ os ſanguis ꝓ fluuio ad dñm ꝑ mar
tyriū perrexit. iiii. non̄. decēbris. Cuiꝰ corpus a
iohāne ꝑſbytero poſitū eſt apud palatiū licinia
nū iuxta corpora genetricis ⁊ ſororis.

¶ De ſancto Petro chryſologo epō. Cap. xx.

PEtrꝰ chryſologꝰ ar-
chiepiſcopus rauennas de ciui-
tate imolen̄ oriundus a ſctō cor-
nelio imolen̄ nutritus et doctus
atqȝ in diaconū conſecratus eſt: